Otto Böhtlingk & Rudolph Roth: Sanskrit-Wörterbuch, Part 1, Petersburg 1855 उत्तर्टक्ट् (1. उ॰ + क्॰) m. *Decke, Ueberwurf H*. 676. नागचमात्तर- उत्तरपट् (1. उ॰ -+ प॰) n. das h

उत्तर्ह्हर् (1. 3° + क्रिं) m. Decke, Ueberwurf H. 676. नागचमात्तर्ह्हर्: (देवश:) MBH. 13,746. कुछपुंनागवकुलभूर्त्रपत्रात्तरह्हरान् (म्रास्तरान्) R. 2,94,23. शय्योत्तरह्हर् RAGH. 5,65. DAGAK. in BENF. Chr. 199,6.

ত্রনারে (1. ত্র° + র) adj. in der letzteren (zuletzt genannten Ehe) geboren Jiśń. 1, 59.

उत्तरिया (उ $^{\circ}$ + हेंगा) f. the versed sine of an arc Wils. vielmehr: die zweite Hälfte der durch den Sinus versus halbirten Chorde.

उत्तर्ज्योतिष (1. उ॰ + ज्यो॰) n. N. pr. eines Landes MBn. 2, 1193. LIA. I, 553, N. — Vgl. प्राज्योतिष.

उत्तर्ण (von तर् mit उद्) 1) adj. überschreitend VS. 16,42. ÇATAR. Up. in Ind. St. 2,41. — 2) n. das Uébersetzen: गेङ्गातर्ण МВн. 1,149 in der Unterschr. संसारसम्द्रीतर्ण Райкат. 33, 15. 21.

उत्तर्ति (1. उ॰ + त॰) n. schliessendes Lehrstück; so heisst ein ergänzender Schlussabschnitt im medic. Lehrbuche des Suçauta Suça. 2, 302. 4, 10, 15. als vortreffliches Lehrstück gedeutet 11, 21. astron. Ind. St. 2, 252.

उत्तर्तर (compar. von 1. उत्तर्) adj. noch weiter entfernt: तता यहत्त-रतरम् Çvetåçv. Up. 3, 10.

उत्तरतेंस् (von उत्तर) adv. P. 5,3,28. 1) oben auf: दिल्लाप्रिषु देर्भिषु कृत्वा चीत्तरतः शिरः। तमेवानुमिर्व्यतः सर्वे संविविश्रभृवि॥ R. 4,55,20. — 2) von Norden, nördlich; links (Gegens. दिल्लापतस्) VS. 2,3. 5,11. 37,12. AV. 4,40,4. 18,4,9. TS. 5,3,4. AIT. BR. 6,4. PÅR. GRHJ. 2,1. KHÅND. UP. 3,7,4. 7,25,1. ससारित्तरतः पूर्वम् MBH. 14,2134. उत्तरतः प्रशात् nordwestlich AIT. BR. 1,7. उत्तरतो कि स्त्री पुमासमुपशेते ÇAT. BR. 1,1,2,20. 2,3,2,17. 3,5,2,7. 13,8,4,2. mit einemgen. P. 2,3,30. शालायाः ÇAT. BR. 14,4, 2,38. KAUÇ. 44. PÅR. GRHJ. 2,3. पूर्वे तत्र मक्षपार्श्वे द्वस्पोत्तरतस्तया MBH. 13,1401. उत्तरतेंद्रापतन ÇAT. BR. 8,4,4,11. उत्तरतेंद्रपचार् 3,4,2,19. 8,6, 1,19. KÅTJ. ÇR. 2,4,34. 6,12.26.

उत्तर्तापनीय (1. उ॰ + ता॰) Titel des zweiten Theils der Nrsinuatapantiopanishad Colebr. Misc. Ess. I, 96.

ত্রন্স (von 1. ত্রন্) adv. in der Folge, weiter unten (im Buche) Sch. zu P. 1,3,84. 3,1,9. পুর্বস — ত্রন্স im ersten Falle — im zweiten Sab.

उत्तर्वं AV. 3,8,3: कुवे सीमं सवितार् नेमीभिविधीनार्द्तयाँ श्रुक्मुत्त-रवे. Dafür ist offenbar zu setzen: श्रेक्म्तर्वे im Wettstreit.

उत्तर्हें (1. $3^{\circ} + \overline{\xi}$) m. AV. 7, 59, 2, we aber die Lesart entstellt und vielmehr मिर्स in der Composition zu suchen ist.

उत्तर्ध्हरीण adj. von 1. उत्तर + धुरा P. 4,4,78, Sch. — Vgl. दक्तिण-धुरीण.

उत्तरनाभि und उत्तरनारायण s. u. नाभि und नारायण.

उत्तर्पन्न (1. उ॰ + प॰) m. 1) der nördliche, linke Flügel (Seite) Катл. Ça. 16,8,28. 17,3,23. — 2) Bestätigung einer Behauptung, erwiesener Satz Trik. 1,1,116. — Vgl. पन्न.

उत्तर्पर (1. उ॰ + प॰) m. Obergewand MBH. 1,5419.

उत्तर्पय (उ॰+प॰) m. der nördliche Weg, der Weg nach Norden P. 5,1,77. — Vgl. उत्तरापय.

उत्तरपश्चिक (von उत्तरपद्य) adj. das Nordland bewohnend: उत्तरपद्यि-का: पाद्यात्याद्य Pass. 30, 14. Es ist wohl श्रीतरप ozu lesen. उत्तर्पद् (1. 3° + प°) n. das hintere Glied einer Zusammensetzung P. 5,4,7. 7,3,10. 1,1,23, Vårtt. 4. AK. 2,10,37. 3,6,41. — Vgl. द्वीत-रपदिक.

उत्तरपरिक = उत्तरपर्मधीते वेर वा P. 4,2,60, Vartt. 8, Sch.

उत्तरपरियाक् (1. 3° + प°) m. = स्फोन वेदिस्वीकरणम् P. 3,3,47, Sch. — Vgl. परियक्.

उत्तर्पर्वत (1. उ॰ + प॰) m. der nördliche Berg, das nördliche Gebirge R. 1,74, 1. उषीर्वोज्ञो पैर्जुष्टा पमस्योत्तरपर्वतः 4,41,48. — Vgl. 1. उत्तर 2,6.

उत्तर्पञ्चार्घ (1. उत्तर् - पञ्च + ऋर्घ) m. die nordwestliche Hälfte P. 5, 3, 32, Vartt. 3, Sch.

उत्तर्पश्चिम (1. उ° + प°) 1) adj. nordwestlich Åçv. GRHJ. 4, 2. — 2) f. °मा (sc. दिश्) Nordwest P. 2, 2, 26, Sch.

उत्तर्पाद (1. 3° + पा°) m. der zweite Theil des viertheiligen Procesces, die Erwiederung, Vertheidigung VJAVAHARAT. im ÇKDR.

उत्तरपुरस्तात् (1. 3°+पु°) adv. nordöstlich, mit dem gen. Åçv. Gnns. 4, 4.

उत्तरपूर्व (1. उ॰ + पू॰) 1) adj. a) nordöstlich Kati. Ça. 3,3,20. 5,9, 20. 7,2,15. — b) der den Norden für den Osten ansieht: पोत्तरा सा पूर्वा यस्या उन्मुग्धायास्तर्मये उत्तरपूर्वाये Sidde. K. zu P. 1,1,28. — 2) f. ॰र्वा (sc. दिश्र) Nordost P. 1,1,28, Sch. 5,4,154, Sch.

उत्तरप्रच्क्ट् (1.3° + प्रः) m. acoverlid, a quilt Wils. — Vgl. उत्तर्च्क्ट् उत्तरपत्न्युनी, °पात्न्युनी, °वर्क्तिस्, °भाद्रपट्, °भाद्रपट् s. u. पत्न्युनी u. s. w.

उत्तर्म (von उद्) adv. weiter hinaus, vorwärts: उद्गम्तरं न्याप्ते AV. 6,5,1. Vgl. प्रतर्म, वितर्म् u. s. w. In der klassischen Sprache ist das adv. उत्तर्म wohl anders betont und auf 1. उत्तर् zurückzuführen. इत उत्तर्म weiter fort von hier, im Folgenden (im Buche) Sch. zu P.3,2,4. 4,1,111. — Vgl. उत्तराम्.

उत्तर्मात (1. उ॰ + म॰) m. N. pr. eines Mannes Lot. de la b. 1. 2. उत्तरमद s. u. मद्र.

उत्तर्मन्द्रा (1. उ $^{\circ}$ + म $^{\circ}$) f. eine laute aber langsame Sangweise: ब्रान्सणा वीणागाथी दक्तिणत उत्तरमन्द्रामुदाद्यक्तिसः स्वयंसंभृता गाथा गा-यति Çat. Br. 13,4,2,8. Кâts. Çr. 20,2,7. 3,5.

उत्तर्मानस (1. उ° + मा°) n. N. pr. eines Tirtha (vgl. मानस) МВн. 13,1746.

उत्तर्मीमासा 🛭 प्य मीमासा

उत्तर्रामचरित und ेचरित्र (1. उ े + राम - च े) n. die ferneren, späteren Thaten Råma's, Titel eines Dramas von Вначавнотт, Verz. d. B. H. No. 548. Gild. Bibl. 303.336.

- 1. उत्तर्लन्स (1. उ े + ल्) n. the indication of an actual reply Wils.
- 2. ত্রন্ত্রেমা (wie eben) adj. f. স্থা auf der linken Seite gezeichnet: ইত্রিনামি: KATJ. ÇR. 46,7,13.

उत्तर लोमन् (1. उ॰ + हो।॰) adj. mit nach oben, nach aussen gekehrtem Haar: चर्मन् Çat. Br. 7,3,2,2. 9,3,4,14. Kâtj. Ça. 1,10,4. Âçv. Gruj. 4,6.

उत्तर्वयस (1. उ॰ + वयस = वयस्) n. das spätere Lebensalter (Gegens. पूर्ववयस) Çır. Ba. 12,2,3,4.